

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2022 roku

Sąd Rejonowy w Łowiczu w Wydziale III Rodzinnym i Nieletnich

w składzie:

Przewodnicząca: sędzia Anna Kwiecień-Motyłewska

Protokolant: st. sekr. sąd. Elżbieta Gołaszewska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 lutego 2022 roku

sprawy z powództwa L. B. (1) i A. B. (1) reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową D. M.

przeciwko P. B. (1)

o alimenty i podwyższenie alimentów

1. zasądza od P. B. (1) na rzecz jego małoletniego syna A. B. (1), urodz. (...) alimenty w kwocie po 700 (siedemset) złotych miesięcznie, płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki dziecka D. M., poczynając od dnia 30 lipca 2021 roku;
2. podwyższa alimenty płatne od P. B. (1) na rzecz jego małoletniej córki L. B. (1), urodzonej (...) ustalone ostatnio ugodą zawarta przed Sądem Rejonowym w Łowiczu w dniu 27 kwietnia 2015 roku w sprawie III RC 39/15 z kwoty po 600 (sześćset) złotych miesięcznie do kwoty po 900 (dziewięćset) złotych miesięcznie, płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat do rąk matki dziecka poczynając od dnia 30 lipca 2021 roku;
3. oddala powództwo w pozostałej części;
4. nie obciąża pozwanego kosztami postępowania, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa;
5. znosi wzajemnie między stronami koszty postępowania;
6. nadaje wyrokowi w punkcie 1 i 2 rygor natychmiastowej wykonalności.

akt III RC 91/21

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 lipca 2021 roku małoletni powód A. B. (1) reprezentowany przez przedstawicielkę ustawową D. M., wniósł o zasądzenie od pozwanego P. B. (1) na rzecz małoletniego powoda alimentów w kwocie po 1000 zł miesięcznie, płatnych do dnia 10-tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, do rąk D. M. oraz udzielenie zabezpieczenia roszczenia poprzez zasądzenie na czas trwania postępowania na rzecz małoletniego kwoty 1000 zł.

Pozwem z dnia 12 lipca 2021 roku w sprawie IIIRC 92/21 małoletnia powódka L. B. (1) reprezentowana przez przedstawicielkę ustawową D. M., wniosła o podwyższenie alimentów od pozwanego P. B. (1) z kwoty 600 zł do kwoty

1500 zł miesięcznie, płatnych do dnia 10-tego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, do rąk D. M..

Przedstawicielka ustawowa małoletnich, w uzasadnieniach pozwów wskazała, że koszty utrzymania małoletniego A. B. (1) wynoszą 1700 zł, zaś L. B. (1) – 2850 zł. Potrzeby małoletniej córki wzrosły od chwili ostatniego ustalenia wysokości alimentów. Wzrosły koszty edukacji dziecka, a także leczenia, gdyż uczęszcza ona raz w tygodniu na treningi W.. Matka małoletnich nie może sprostać obowiązkowi pokrywania przeważającej części wydatków na rzecz syna i córki. Jest bezrobotna i nie ma żadnego przychodu. Otrzymuje zasiłek rodzinny w kwocie 124 zł na córkę i 95 zł na syna i świadczenie 500+ na dwoje dzieci w łącznej kwocie 1000 zł. Chciałaby podjąć zatrudnienie jednakże syn wymaga całodobowej opieki. Pozwany nie opiekuje się dziećmi. Pozwany w ostatnim czasie unika kontaktów z córką – osobistych czy telefonicznych. Udział pozwanego w życiu syna jest fragmentaryczny. Ogranicza się do kilku dni spędzonych z dzieckiem. Sytuacja finansowa pozwanego w ostatnich latach była bardzo dobra. Jego miesięczne wynagrodzenie wynosi ok. 4.000 zł, zaś dodatkowe przychody to ok. 2.000 zł. (pozew k. – 2-3, 2-3 akt sprawy III RC 92/21)

Postanowieniem z dnia 23 lipca 2021 r. w sprawie IIIRC 92/21 Sąd połączył powyższą sprawę ze sprawą IIIRC 91/21 do łącznego rozpoznania. (postanowienie – k. 43 akt sprawy IIIRC 92/21)

W odpowiedzi na pozew pozwany reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika wniósł o oddalenie powództwa w zakresie podwyższenia alimentów na rzecz małoletniej L. B. (1) oraz oddalenie powództwa o alimenty na rzecz małoletniego A. B. (1) ponad kwotę 600 zł, oddalenie wniosku o zabezpieczenie roszczenia alimentacyjnego na rzecz A. B. (1) ponad kwotę 600 zł, a także zasądzenie od powódki na rzecz pozwanego kosztów procesu wg norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu podniesiono, że powódka nie wykazała ani tak znaczącej zmiany stosunków w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej, ani w stosunku do sytuacji majątkowej pozwanego. Pozwany od ponad 5 lat pracuje w tym samym miejscu, na tym samym stanowisku pracy, a jego zarobki nie uległy większej zmianie i obecnie wynoszą 2907,96 zł - po potrąceniu należnych składek ZUS. Pozwany mieszka z matką, bratem oraz drugim bratem z rodziną. Na koszty mieszkaniowe pozwanego składają się następujące kwoty: energia elektryczna 100 zł, woda 25 zł, śmieci 26 zł miesięcznie. Pozwany spłaca kredyt w wysokości 257,52 zł miesięcznie. Pozwany wydaje na dojazdy do pracy 450 zł miesięcznie. Koszty jego wyżywienia to około 700 zł miesięcznie, koszty ubezpieczenia to 119 zł, rachunki telefoniczne 200 zł. Podniesiono, że zawyżone zostały koszty utrzymania małoletniej L. w zakresie kosztów wyżywienia - 600 zł, albowiem są to koszty wyżywienia dorosłej osoby i trudno wyobrazić sobie, że dziewięcioletnie dziecko „przejada” miesięczną porcję przypadającą na dorosłą osobę. Zarzucono, iż koszty leków - 140 zł miesięcznie w sytuacji, gdy małoletnia nie choruje przewlekłe są także zawyżone. Podkreślono, iż pozwany płaci łącznie 1200 zł na potrzeby dzieci - 600 zł na potrzeby L. i 600 zł na potrzeby A.. Nie jest prawdą, że pozwany nie utrzymuje kontaktów z dziećmi. Oprócz płaconych alimentów pozwany ponosi również koszty utrzymania dzieci wówczas, gdy przebywają one z nim ten koszt to około 300 zł miesięcznie (zabawki, środki czystości, chusteczki higieniczne). Ponadto, gdy dzieci przebywają u pozwanego ponosi on również ich koszty wyżywienia. Odnosząc się do twierdzeń przedstawicielki ustawowej, jako że pozwany ponad kwotę 4000 zł brutto zarabia jeszcze dodatkowe 2000 zł naprawiając samochody wskazano, że twierdzenia te są nieprawdziwe i niepoparte żadnymi dowodami. W odniesieniu do kosztów utrzymania małoletniego A. podniesiono, że zostały one zawyżone co do kwoty 150 zł wydatkowanej miesięcznie na leczenie chłopca, w sytuacji gdy nie choruje on przewlekłe oraz w zakresie kwoty 300 zł miesięcznie wydatkowanej na rozrywkę w przypadku niespełna dwuletniego dziecka. Kwota 150 zł przeznaczona miesięcznie na ubranie jest również zawyżona. Podniesiono, iż matka dzieci jest osobą w pełni zdrową, małoletnia L. chodzi do szkoły i nic nie stoi na przeszkodzie, aby A. poszedł do żłobka, aby przedstawicielka ustawowa dzieci mogła podjąć pracę. (odpowiedź na pozew k. 53-57)

Postanowieniem z dnia 16 sierpnia 2021 r. Sąd zabezpieczył powództwo przez zobowiązanie pozwanego P. B. (1) do uiszczania w czasie trwania postępowania w niniejszej sprawie na rzecz małoletniego A. B. (1) kwoty 600 złotych oraz na rzecz małoletniej L. B. (1) kwoty 700 złotych - tytułem alimentów, płatnych z góry do dnia 10-tego każdego

miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, do rąk przedstawicielki ustawowej D. M., poczynwszy od 16 sierpnia 2021 r. (postanowienie – k. 66)

Powyzsze stanowiska zostały rozwinięte i podtrzymane przez obie strony w dalszym toku postępowania, zarówno w składanych pismach procesowych, jak i na rozprawie przed Sądem. (pismo procesowego powódki – k. 85-90, e-protokół rozprawy – k. 130-131)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni A. B. (1) urodzony (...) i małoletnia L. B. (1) urodzona (...) są dziećmi P. B. (1) i D. M. pochodzącymi z nieformalnego związku. P. B. (1) i D. M. nie mieszkają razem.

(dowód: okoliczności bezsporne, akt urodzenia – k. 16 akt IIIRC 92/21, k. 4)

Na mocy ugody sądowej z dnia 27 kwietnia 2015 r. w sprawie IIIRC 39/15 pozwany P. B. (1) zobowiązał się do płacenia na rzecz jego małoletniej córki L. B. (1), alimenty w kwocie po 600 złotych miesięcznie płatne z góry do dnia 5-go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki dziecka D. M., poczynając od dnia 01 maja 2015 r.

(dowód: ugoda – k. 17 załączonych akt IIIRC 39/15)

Kiedy strony zawierały ugodę w sprawie IIIRC 39/15 małoletnia L. miała niespełna 3 lata. Koszty jej utrzymania wynosiły ok. 1000 zł miesięcznie, w tym wyżywienie, odzież, środki czystości, leczenie, opłaty mieszkaniowe, ogrzewanie, zabawki. Nie miała problemów zdrowotnych. Pozostawała pod opieką matki. D. M. miała wówczas 31 lat. Była bezrobotna, bez prawa do zasiłku. Mieszkała wraz z córką w mieszkaniu rodziców. Ponośla koszty jego utrzymania.

Pozwany P. B. (1) miał 28 lat. Utrzymywał kontakt z córką. Również mieszkał u rodziców. Partycipował w kosztach mieszkaniowych w zakresie kwoty 300 zł miesięcznie. Był zatrudniony w firmie (...) w Ł. w pełnym wymiarze godzin i otrzymywał wynagrodzenie w wysokości 2000 zł brutto, tj. 1459,48 zł netto.

(dowód: dokumenty z akt sprawy IIIRC 39/15)

Obecnie małoletnia L. B. (1) ma 10 lat. Jest uczennicą szkoły podstawowej. Mieszka wraz z matką i młodszym bratem A. w wynajmowanym domu. Małoletnia cierpi na (...) i konieczne jest stosowanie kosmetyków w postaci emolientów. Ma problemy z nauką. Od 2018 r. uczęszcza 4 razy w miesiącu na zajęcia terapii W. - w celu rozwoju umiejętności, co generuje miesięczny wydatek rzędu 240 zł. Koszty utrzymania małoletniej wg zestawienia zawartego w pozwie wynoszą łącznie 2850 zł, w tym: koszty mieszkaniowe - 300,26 zł, wyżywienie - 600 zł, środki czystości, chemia, kosmetyki - 100 zł, odzież i obuwie - 150 zł, edukacja - 400 zł, leki - 140 zł, koszty leczenia (trening W.) - 210-350 zł, koszty transportu - 350 zł, wypoczynek (wakacje, ferie) - 300 zł, rozrywka - 300 zł. W roku bieżącym będzie miała I komunię świętą, co wiąże się z kosztami związanymi z tą uroczystością.

(dowód: pozew – k. 2-3 akt IIIRC 92/21, dokumentacja medyczna – k. 93-94, zeznanie przedstawicielki ustawowej e-protokół z dnia 15.02.2022r. 00:01:48 – k. 135w związku z wyjaśnieniami e-protokół z dnia 07.12.2021 r. 00:08:00 – k. 130v-131)

Małoletni A. B. (1) ma 2 lata. Mieszka z matką i siostrą L.. Jest pampersowany. Choruje na (...). Zapada na sezonowe infekcje. Jest żywiony mlekiem zastępczym N. P.. Miesięczne koszty jego utrzymania wg zestawienia zawartego w pozwie wynoszą łącznie ok. 1700 zł, w tym: koszty mieszkaniowe - 300,26 zł, wyżywienie - 600 zł, środki czystości, chemia, kosmetyki i pampersy - 200 zł, odzież i obuwie - 150 zł, leki - 150 zł, rozrywka - 300 zł. Z uwagi na problemy emocjonalne małoletni A. i jego siostra L. potrzebują pomocy psychologa.

(dowód: pozew – k. 2-3, dokumentacja medyczna – k. 91-92, zeznanie przedstawicielki ustawowej e-protokół z dnia 15.02.2022r. 00:01:48 – k. 135w związku z wyjaśnieniami e-protokół z dnia 07.12.2021 r. 00:08:00 – k. 130v-131)

Matka powodów D. M. ma obecnie 38 lat. Z ojcem dzieci rozstała się w 2021 r. Mieszka z dziećmi – L. i A. w wynajętym mieszkaniu. Zajmuje jedną kondygnację domu, a drugą wynajmuje jej siostra z rodziną. Sprawuje bezpośrednią opiekę nad dziećmi. Dbą o ich potrzeby, zdrowie, monitoruje realizację obowiązku szkolnego córki. Od dnia 3 sierpnia 2018 r., tj. od czasu gdy zaszła w ciążę jest osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku. Z zawodu jest technologiem żywności i kucharzem. Otrzymuje zasiłek rodzinny w kwocie 124 zł na córkę i 95 zł na syna, świadczenie 500+ na dwoje dzieci w łącznej kwocie 1000 zł oraz świadczenie dobry start w wysokości 300 zł rocznie na rzecz małoletniej córki. Zamierza podjąć zatrudnienie od września, kiedy małoletni A. pójdzie do żłobka. (...) pomagają jej rodzina. Korzysta z pieniędzy, które dzieci dostają czasem od babć. Siostra i szwagier pomagają jej w opiece nad dziećmi.

(dowód: zaświadczenie – k. 21 akt IIIRC 92/21, dokument elektroniczny – k. 22-31 akt IIIRC 92/21, 16-25, pozew – k. 2-3 akt IIIRC 92/21, k. 2-3, zeznanie przedstawicielki ustawowej e-protokół z dnia 15.02.2022r. 00:01:48 – k. 135w związku z wyjaśnieniami e-protokół z dnia 07.12.2021 r. 00:08:00 – k. 130v-131)

Pozwany P. B. (1) z wykształcenia jest mechanikiem samochodowym. Pracuje w firmie (...) w Ł. otrzymując wynagrodzenie w wysokości 4000 zł brutto miesięcznie (2907,96 zł netto). Posiada rachunek kredytu odnawialnego. Mieszka w domu rodzinnym wraz z matką, bratem i jego rodziną. W przeszłości prowadził działalność gospodarczą. Odziedziczył majątek po śmierci ojca, jednakże nie został dotychczas przeprowadzony dział spadku. Poza powodami nie ma nikogo na utrzymaniu. Na własny koszt zakupił dzieciom i byłej partnerce podgrzewacz do wody i wymienił sitka w kranach. Ostatnio wykupił leki dla dzieci domagając się od ich matki zwrotu kwoty 50 zł z tytułu tego zakupu. Pozwany pozostaje w nieformalnym związku. Z dziećmi utrzymuje rzadki kontakt. Przyjeżdża do nich tylko w niedziele. Odmawia dłuższych wizyt pomimo próśb dzieci. Chciałby poznać dzieci ze swoją obecną partnerką, jednakże ich matka się temu sprzeciwia. Pozwany chciałby zabierać dzieci do siebie, ale powódka ma obawy, że wówczas poznają partnerkę pozwanego, na co ona się nie zgadza. W przeszłości, gdy dzieci przebywały u pozwanego w weekendy ponosił on koszty ich wyżywienia w tym czasie. Miesięczne wydatki pozwanego wg zestawienia zawartego w odpowiedzi na pozew są następujące: energia elektryczna 100 zł, woda 25 zł, śmieci 26 zł, spłata kredytu 257,52 zł, dojazdy do pracy 450 zł, wyżywienie 700 zł, ubezpieczenie 119 zł, rachunki telefoniczne 200 zł.

(dowód: zaświadczenie o dochodach – k. 52, odpowiedź na pozew – k. 53-57, potwierdzenie przelewu – k. 60-65, zestawianie operacji bankowych – k. 111-114 zeznanie pozwanego e-protokół z dnia 15.02.2022r. 00:14:25 – k. 135v w związku z wyjaśnieniami e-protokół z dnia 07.12.2021 r. 00:24:01 – k. 131)

Sąd uznał za wiarygodny zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci dowodów z dokumentów jak również dokumenty zgromadzone w sprawie prowadzonej pod sygnaturą IIIRC 39/15. Prawdziwość dokumentów, z których przeprowadzono dowód nie nasuwała zastrzeżeń i nie była kwestionowana przez strony. W ocenie Sądu stanowiły one wiarygodne źródło zawartych w nich informacji. Sąd uznał, że kserokopie dokumentów, nie potwierdzone za zgodność z oryginałem - wedle norm obowiązujących, świadczą jedynie o istnieniu ich oryginałów, kserokopie nie mogą bowiem stanowić dowodu w sprawie.

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się także na przesłuchaniu stron, w zakresie którym Sąd dał wiarę tym zeznaniom. Analizując zgromadzony w sprawie materiał dowodowy należy bowiem stwierdzić, iż stan faktyczny sprawy jest w zasadzie bezsporny, strony zaś różniły się w jego ocenie odnośnie wymiaru obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem powodów.

Sąd nie dał wiary zeznaniom przedstawicielki ustawowej D. M. odnośnie kosztów utrzymania dzieci, bowiem są one nieadekwatne do wysokości dochodów jakimi dysponuje i potrzeb powodów. Sąd dał wiarę zeznaniom przedstawicielki ustawowej powodów, co do kosztów utrzymania domu i częściowo małoletnich powodów, uznając, że zawyżone zostały potrzeby małoletnich w zakresie miesięcznych wydatków na wyżywienie – 600 zł na każde dziecko. W ocenie Sądu kwota 600 zł przeznaczana na wyżywienie każdego z powodów jest zawyżona także przy

uwzględnieniu inflacji i rosnących cen artykułów spożywczych. Przedstawicielka ustawowa nie udowodniła, by syn, czy córka potrzebowali szczególnej diety, która generowałaby koszty w kwocie aż 600 zł miesięcznie. W ocenie Sądu kwota 600 zł miesięcznie winna zaspokoić koszty wyżywienia dorosłego mężczyzny, a jest zawyżona w odniesieniu do 2-letniego i 10-letniego dziecka.

Odnosząc się do kosztów opieki medycznej małoletnich, w tym zakupu leków nie jest uzasadnione wydatkowanie na ten cel kwoty 140-150 zł miesięcznie, w sytuacji gdy żadne z dzieci nie choruje przewlekle. Środki emolientowe zalecane przy (...) (maści, emulsje do kąpieli) pomimo, iż są stosunkowo drogie z całą pewnością nie generują kwoty aż 140-150 zł miesięcznie. Sąd uznał, że zawyżone zostały również potrzeby małoletnich w zakresie wydatków na rozrywkę – 300 zł miesięcznie wobec każdego z powodów powiększone o kwotę 300 zł wypoczynku co do małoletniej L.. Zaznaczyć należy, że małoletnia L. ma dopiero 10 lat, zaś A. – 2 lata, dlatego też w ocenie Sądu koszty przeznaczane na rozrywkę i wypoczynek 10-latki (łącznie 600 zł) i rozrywkę 2-latka (300 zł) są nieuzasadnione co do ich wysokości i nie jest to wydatek konieczny w takim wymiarze, a w zakresie konieczności ich ponoszenia winny być konsultowane przez oboje rodziców. Odnosząc się do kosztów edukacji małoletniej powódki określonych na 400 zł rocznie podnieść należy, że przedstawicielka ustawowa otrzymuje świadczenie 300 zł na dobry start, który w wymiarze $\frac{3}{4}$ pokrywa w/w koszty związane z edukacją córki.

Sąd uznał, kierując się doświadczeniem życiowym, że usprawiedliwione potrzeby małoletniego 2-letniego powoda kształtują się na poziomie ok. 1400 zł miesięcznie, zaś 10-letniej powódki - 1800 zł. Nie znajduje to bowiem logicznego uzasadnienia i jest sprzeczne z doświadczeniem życiowym, by matka powodów dysponująca miesięcznie kwotą około ok. 2419 zł (219 zł – zasiłek rodzinny, 1000 zł – świadczenie 500+, 1200 zł – alimenty od pozwanego) na potrzeby syna przeznaczała 1700 zł miesięcznie, zaś córki 2850 zł miesięcznie, nawet korzystając z pomocy finansowej osób trzecich.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwa zasługują na uwzględnienie, w części tj. w zakresie kwoty 700 zł miesięcznie wobec małoletniego A. B. (1) i 900 zł miesięcznie wobec małoletniej L. B. (1), dlatego też w pozostałej części zostały oddalone z uwagi na niezasadność.

W okolicznościach rozpoznawanej sprawy, w zakresie podwyższenia alimentów na rzecz L. B. (1), zastosowanie miał art. 138 k.r.o. W myśl wymienionego przepisu, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumie się istotne zwiększenie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji, istotne zwiększenie się możliwości zaspokajania potrzeb uprawnionego lub istotne zmniejszenie się możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami.

Zgodnie bowiem z treścią art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, a wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie (art. 135 § 2 k.r.o.).

Zakres potrzeb dziecka, których zaspokajanie jest obowiązkiem obojga rodziców, ustanawia przepis art. 96 k.r.o. W związku z powyższym, rodzice zobowiązani są zapewnić dzieciom, które nie są w stanie utrzymać się samodzielnie, zaspokojenie potrzeb w zakresie wyżywienia, odzieży, środków higieny oraz leczenia. Należy podkreślić, iż rodzice mogą być zwolnieni od świadczeń alimentacyjnych w stosunku do dziecka tylko wtedy, gdy dziecko posiada własny majątek, a dochody z tego majątku wystarczają na całkowite pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. We wszelkich innych wypadkach na rodzicach ciąży stanowiący obowiązek utrzymania dziecka, ograniczony tylko ich możliwościami zarobkowymi i majątkowymi.

Od chwili, kiedy ostatnio była ustalona wysokość alimentów na rzecz małoletniej L. B. (1) w drodze ugody zawartej między stronami 27 kwietnia 2015r. w sprawie III RC 39/15, upłynęło niemal 7 lat. Od tamtej pory uległa zmianie sytuacja zarówno powódki L. B. (1) i pozwanego. Pozwany pracuje zarobkowo, a jego wynagrodzenie wynosi netto

2907,96 zł, podczas gdy w roku 2015 r. było to 1459,48 zł netto. Sytuacja pozwanego zmieniła się jeszcze o tyle, że urodziło się mu kolejne dziecko – małe A.. Sytuacja matki powódki uległa zmianie o tyle, że urodziła kolejne dziecko. Nie pracuje, pozostaje bez prawa do zasiłku. Utrzymuje się ze świadczenia rodzinnego na dzieci, świadczenia 500+ i alimentów. Zaznaczyć należy, że przedstawicielka ustawowa spełnia swój obowiązek alimentacyjny wobec obojga dzieci przez osobiste starania o ich rozwój i wychowanie.

Zmianie uległa również sytuacja małej L. B. (1), która jest uczennicą szkoły podstawowej. Koszty utrzymania powódki wzrosły w stosunku do tych sprzed 7 lat i wynoszą obecnie ok. 1800 złotych, podczas gdy w 2015 r. było to miesięcznie ok. 1000 zł, na co składa się wyższy koszt żywienia, odzieży, środków kosmetycznych dostosowanych do (...), dojazdu, uczestniczenia przez powódkę w zajęciach dodatkowych pozalekcyjnych w związku z problemami w nauce. Małolatka z racji tego, że uczęszcza do szkoły potrzebuje schludnej odzieży w ilości większej niż było to w sytuacji gdy nie była jeszcze objęta obowiązkiem szkolnym, wymaga zajęć pozalekcyjnych, by nadrobić zaległości edukacyjne.

W ostatnim czasie relacje między powodem a pozwanymi osłabły. Pozwany nie zabiera dzieci do siebie, widuje je jedynie w ich miejscu zamieszkania i to zaledwie raz w tygodniu, co sprawia, że powodowie nie korzystają już z żywienia u pozwanego, co miało miejsce gdy pozwany zabierał dzieci do siebie.

W niniejszej sprawie Sąd doszedł do wniosku, iż zasadnym jest podwyższenie alimentów płatnych od pozwanego P. B. (1) na rzecz jego małej córki L. B. (1) o 300 złotych miesięcznie, tj. do kwoty 900 zł. Biorąc pod uwagę, że koszty utrzymania powódki zostały określone przez Sąd na kwotę ok. 1800 złotych, zasadne jest, by pozwany partycypował w tych kosztach w zakresie 50%.

Sąd uwzględnił także powództwo małego A. B. (1) w zakresie kwoty 700 zł, oddalając je w pozostałym zakresie.

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Określenie zakresu obowiązku alimentacyjnego powinno być dokonane przy uwzględnieniu przepisu art. 135 § 1 k.r.o., z którego wynika, iż zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Wedle art. 96 k.r.o. obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dziecka stanowi uszczegółowienie ogólnego obowiązku „troszczenia się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka” i należytego przygotowania go, odpowiednio do jego uzdolnień, do pracy zawodowej. Obowiązek ten nie jest ograniczony przez żaden sztywny termin, w tym termin dojścia przez uprawnionego do pełnoletniości. Jedyną decydującą okolicznością warunkującą trwanie bądź ustanie obowiązku alimentacyjnego jest to, czy dziecko może utrzymać się samodzielnie.

Zakres świadczeń alimentacyjnych jest podwójnie uzależniony - z jednej strony zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, z drugiej strony od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Przez możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego należy rozumieć te zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych. Przez usprawiedliwione potrzeby należy rozumieć bieżące potrzeby w zakresie utrzymania (tj. mieszkania, żywienia, ubrania itd.) oraz w zakresie wychowania (tj. odpowiednie wykształcenie, rozwijanie zainteresowań i uzdolnień itd.). Podkreślić trzeba, że niezdolne do samodzielnego utrzymania dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami.

Oczywistym jest fakt, że powód A. B. (1) nie jest w stanie samodzielnie się utrzymać. Nie ma majątku, z którego dochody wystarczyłyby na pokrycie jego kosztów utrzymania i wychowania. W tej sytuacji zobowiązanymi do zapewnienia małowietniemu wychowania, środków utrzymania są rodzice P. B. (2) i D. M.. Jak wskazano powyżej, alimenty są to bieżące środki na zaspokojenie usprawiedliwionych potrzeb. Usprawiedliwione potrzeby powoda

obecnie zaspokaja ojciec uiszczając na rzecz syna kwotę 600 zł, w pozostałym zakresie matka. Pozwany nie zabiera do siebie dzieci w weekendy. Poza tym przedstawicielka ustawowa czyni osobiste starania o wychowanie syna (podobnie jak córki), który z nią mieszka, pozostając pod jej stałą pieczęcią.

Koszty utrzymania powoda zostały przez Sąd oszacowane na poziomie 1400 zł miesięcznie, jako niewygórowane, adekwatne do potrzeb małoletniego i możliwości zarobkowych rodziców. Są to usprawiedliwione potrzeby powoda, jeśli weźmie się pod uwagę zasadę równej stopy życiowej, która obowiązuje w stosunkach dziecka niezdolnego do samodzielnego utrzymania z jego rodzicami. Należy w tym miejscu podkreślić, iż w kosztach utrzymania dzieci powinni partycypować obydwój rodzice, a więc również matka, która swój szeroko pojęty obowiązek alimentacyjny wypełnia także poprzez zapewnienie powodom troski, opieki, pomocy w codziennych czynnościach, przygotowanie posiłków, zapewnienie opieki lekarskiej. Dlatego też Sąd zasądził od pozwanego P. B. (2) na rzecz jego syna A. alimenty w kwocie 700 zł.

Zebrany w niniejszej sprawie materiał dowodowy pozwala na stwierdzenie, że istniejące warunki społeczno - gospodarcze i żadne ważne przyczyny nie stoją na przeszkodzie, by pozwany, wykorzystując swoje siły i umiejętności, zaspokajał częściowo potrzeby córki i syna, łożąc na ich utrzymanie kwoty odpowiednio 900 zł i 700 zł miesięcznie. P. B. (1) jest 36-letnim, mężczyzną. Pracuje zarobkowo, a jego dochód wynosi 2907,96 zł netto. Zaznaczyć trzeba jednak, że możliwości zarobkowe pozwanego są większe. Z zawodu jest on mechanikiem samochodowym, a z zeznań przedstawicielki ustawowej wynika, iż w przeszłości podejmował dorywcze zatrudnienie, z którego osiągał dochód nawet ok. 2000 zł miesięcznie. Zauważyć przy tym należy, że sytuacja finansowa powodów i ich matki jest dużo gorsza niż sytuacja pozwanego.

Godzi się zauważyć, że Sąd, orzekając o wysokości świadczeń alimentacyjnych, bierze pod uwagę nie tylko dochody realnie osiągnięte przez zobowiązanego do świadczeń alimentacyjnych, ale także jego potencjalne możliwości zarobkowe i majątkowe, to jest dochody i majątek, jakie zobowiązany mógłby osiągnąć przy pełnym wykorzystaniu swoich kwalifikacji zawodowych, wykształcenia, doświadczenia zawodowego, uwzględniając stan zdrowia i wiek zobowiązanego (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988, nr 4, poz. 42). Zakres obowiązku alimentacyjnego może i powinien być większy od wynikającego z faktycznych zarobków i dochodów zobowiązanego, jeśli przy pełnym i właściwym wykorzystaniu jego sił i umiejętności jego zarobki i dochody byłyby większe, a istniejące warunki społeczno - gospodarcze i ważne przyczyny takiemu wykorzystaniu nie stoją na przeszkodzie (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 1975 r., III CRN 48/75, LEX nr 7702; orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 1959 r., sygn. III CR 212/58, OSPiKA 1960, nr 2, poz. 41)

Biorąc pod uwagę możliwości zarobkowe i majątkowe obojga rodziców, a także ich stopę życiową, zasądzona kwota 700 zł miesięcznie tytułem alimentów na A. B. (1) i 900 zł na rzecz L. B. (1) jest kwotą adekwatną tj. z jednej strony pozostającą w odpowiedniej relacji do możliwości zarobkowych zobowiązanego, a z drugiej wystarczającą do zaspokojenia bieżących potrzeb jego dzieci. Zasadą jest równa stopa życiowa dzieci i rodziców. W ocenie Sądu zasądzone kwoty od pozwanego na rzecz każdego z powodów nie przekraczają możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego. Drugą część kosztów utrzymania dzieci winna ponosić ich matka. Małoletni A. jest bowiem w takim wieku, że mógłby pójść do przedszkola, zaś D. M. pracę zarobkową i również ponosić ciężar finansowy utrzymania własnych dzieci.

Sąd ustalił, zgodnie z żądaniem pozwu, że alimenty tak na rzecz L. B. (2) jak i A. B. (2) będą płatne z góry do dnia 10 – go każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat do rąk matki dzieci D. M.. Alimenty zasądzono poczynając od dnia 30 lipca 2021 r. czyli od dnia doręczenia odpisu pozwu pozwanemu, uznając, iż wówczas pozwany został wezwany do niezwłocznego spełnienia świadczeń na podstawie art. 455 k.c. Z chwilą doręczenia odpisu pozwu na pozwanym, jako dłużniku, zaczął ciążyć obowiązek niezwłocznego spełnienia świadczenia – płacenia podwyższonych alimentów. Strona powodowa nie wskazała żadnych okoliczności uzasadniających podwyższenie alimentów z datą wsteczną.

Mając na względzie, iż strona powodowa żądała przyznania alimentów w kwocie po 1000 zł na rzecz A. B. (1) i podwyższenia alimentów do kwoty 1500 zł na rzecz L. B. (1) Sąd, zaś zasądził alimenty po 700 złotych na rzecz powoda i podwyższył alimenty do kwoty 900 zł na rzecz powódki, w pozostałej części powództwo oddalono.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. i nie obciążył pozwanego kosztami postępowania, które przejął na rachunek Skarbu Państwa. Ponadto Sąd zniósł pomiędzy stronami koszty postępowania.

Stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. Sąd z urzędu nadał wyrokowi rygor natychmiastowej w części zasądzonej i podwyższonej świadczenia alimentacyjne. Rygor natychmiastowej wykonalności jest bowiem nadawany z urzędu bez żadnych ograniczeń w zakresie rat alimentacyjnych płatnych po dniu wniesienia powództwa do sądu.

Mając na względzie powyższe Sąd orzekł jak w sentencji.